

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

B Ante J

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

lanas pulchro colore tingi ostendit Barci. cum ait: Berby's oliuifera crine redimite corona: Aurea qui nitidis vellera tingis aquis: sed tamē quotquot gre- cos viderim scribunt per ai diph. in prima: vt Ste- phanus bigantius nosfer z Eulachi' in cōmentarijs Dionysij sed mihi vltus sum sequi aliā opinionem.

B Ante J

Bifores penul. cor. que habent duas ianuas. Bifidus a. um. penul. cor. qd in duas partes fissum est. Betula penul. cor. genus arboris eximij candoris. Et qua fieri solent circuli vasti vinaris idonei. Betulus Hispanie fluvius est: cuius aqua ad ferri tem- peramenta fertur aptissima. Biano: nomē viri qui z Bchnus dicitur ē fili' Dant' facidice et Thufici. qui z Bantua a nomine matris dicit. Fuit z alius Troianus princeps. Bias antus. nomē philofophi puennensis: qui fuit vn' ex septem grece sapientibus. Hic Lactio teste vir fuit totus regius z cūm suoz pnceps: qd diu aduer- sis periculis curat' ē. S. tandē capta patria cū fugi- entib' cunct' onustis sarcinulis sciofarū rerū suarū z ipse interrogaret cur ex bonis suis solus nihil secū ferret: respondit oia bona mea mecū porto. Suidas βίαιος πρηνέως Διχουίος ἐστὶ τωρετῶ σοφῶν λέγειν γὰρ ἐστὶ τὸς Δίκας Δειροτῶ τῶσ' ἐγγυραῖ ἐταίρετ' ἀγαθῶ μερῶ: τῆ τῶρ λογῶν ἰσχυρὸν ἐχόντῳ. Bibo is. bibi itum. potum haurio. Et ea omnia dicitur bibere: que hauritus habet. Virg. rj. etiā his iunxit que non habent haurium. Halsa sub exercitum donec plata papilla haurit: virgineusq; alte bibit acta cruo rem. Huius cōposita sunt Adbibo: quod significat iuxta seu etiā bibo. Teren. in Deau. Is pater mihi vbi adbibit plus paulo sua qui narrat facinora. Ad- bibo simul bibo. Plaut. in Cur. Fobus dat aquā cō- bibat. Tū et Adbibones dicitur. Hic. cū antidorū prebiberō. Der translationem ebibere ponitur pro cōsumere. Adē in eadem. Nō ego cū vino simul ebibi imperiū tuū. Ambibo in sum: intus p'cipio. Lic. in Ter. An num. h' iste bonam de se spem habuisset: nisi de nobis opinionem imbibisset. Aug. Et poeta optimus ma- rimum teneris ebibitus annis nō facile memoria ad- oleretur. Derbibo multum bibo. Lactan. lib. ij. In- secti sunt enim p'uatione: ac penitus eozū mētes luc- cum fulticie p'berunt. Subbibo parū bibo. Sue. in Mero. Si paulū subbibisset aliquid se sufferti tin- niturū greco sermone promisit. Et hec omnia habent penul. cor. Inuenit etiā passiuū huius verbi bibo in- terna persona. Iuena. Sed nulla aconita bibatur. Bibat et bibolus: qui ē bibendi audis vel nimis po- taro. Laberius. Non mammosa non annosa nō bi- bosa non procar. Bibulus a. um. penul. cor. qd facile sorbet. Virg. ad Desalem. Inuerso bibulū restinguēs lumē oliuo: qz lumen bibit oleū. i. ardendo pluit. Unde et Bi- buloz cognomē dicitur: et bibula papyrus: qz sorbet acramentum. Luc. Cōficatur bibula mēphis carta papyrus. Hinc sit meribulus de quo alibi. Bibaculus nomen fuit poete quem Hier. in chronis C' remong natū scribit paulo mino: Cicerone. Bibile: quod facile bibi potest. Biblos: latine papyrus iuncus liber biblion libellus Hinc deducuntur Bibliographus: librarius: biblicus librosus βιβλί

οῦ καὶ ὑραφῶ. Bibliopola penulti. pducta: qui libros vendit. Bar. Non habeo sed habet bibliopola triphon. Compo- nitur autem ex βιβλίον quod est liberi: et πωλῶ- vendo per ω in prima. Bibliotheca penul. p. tam librorū per se magnus nu- merus q' locus vbi libri sunt appellat: vt libro. rrrū. digeltoz scribit Alpia. Zulo. Emptis q' libris tibi bibliotheca referta est. Mā biblos liber est: et tbeca repositoriū a latinis libraria dē. Hel. Forte in libra- ria ego z. L. Paul' poeta vir memoria nra doctissi- mus confederamus. Est et bibliotheca titulus siue inscriptio: qua Diodorus historiā suam nominat. A grecis inhectitur bibliothecē es. Plynus. Apud grecos desit nugari Diodorus z bibliothecēs histo- riam suam inscripfit. Bibliothecē vt inquit Cicero. ad orientē spectare debet. Alus enim librorum ma- tutinum expostulat lumen. Bis aduerbiū significat in qd greci dicūt Δις: z multa habet cōposita vt que sequuntur Biceps: quod habet duo capita. Bicornus qd habet duo corpora. Bidentes quidam intelligūt oues aut bestias: que per- grate duos dentes altiores habent. Nam hyginus dicit: Que bidens ostia oportet dices habeat octo: sed ex his duos ceteris altiores: p quos appareat ex- minore grate in maiorem trāscendisse. Alii ostias bia- mas. i. duos annos habētes quod in cōmentarijs ad- ius pontifici pertinentibus legatur bidētes primo dicitas d. littera ex superfluo interiecta sicut in redeo ad hiatū duarū vocaliū precauentes. Ergo bidentes primo dicitur sunt quasi biennes: z longo vsu loquēdi corrupta est vox ex biennib' et bidentibus dicta. Et bidens instrumentū rusticū. Iuena. Tūc bidentis amās: culti villicus horri. Bidental. us vbi mōs erat apud p'ficos cū aliquod edificū ē celo fulminabat: sacerdos aduocabat qui in eo loco ouem immolatā cōdurebat: ibiq; et reli- quas sepeliebat: ad oue bidente ibi imolata. Hora. An triste bidental morietur incestus Nonius Bar. Bidental dici vult: qz bing pecudes mactentur. Biduū spatū duoz dierū. A quo biduanus a. um. vt biduang induciē: biduo cōtinenti significat duobus diebus p'inentib'. Sue. in Cali. Per hunc pontem vltro citro commeaunt biduo p'inenti. Biennium spatū duozum annozum. Bisariam trifariam: aduerbis sunt: quib' significatur qd bims vel tribus modis: vt quod in duas vel tres ptes fari potest. Sic multifariā/omnifariā/plurifa- riam: significant multozū generū: omnis generis siue in multas in omēs z in plures ptes: siue qd multas: omibus z plurib' modis fari potest. Dicim' etiā bisarie/trifarie/multifarie zc. a bisarius a. um. Sue. Gladiatoria munera plurifaria ac multiplicia exhi- buit. Apul. Omnifario sermone depinit. Bigamus penul. core. qui duas vxores duxit. A quo bigamia γαμος cū nuptie dicuntur. Bigemmis vitis que habet duas gemas. Col. lib. vj. Pro materijs longioribus pollices quaternum aut quinā gemmarū relinquunt: p custodib' autē bigē- mes relesces efficiunt in ea. Bige per synopā dicte sunt quasi biuge currus duoz- bus equis vecti q' duozum equozum iugo agantur: equi vero biugi biuge ve dicuntur. Sic quadriga a quattuoz q' a quattuoz: equozum iugo z equi quadri- iugi. Augu. lib. xvij. de ci. dei. Iūctos duos equos bigas vocamus. Apud veteres tamen bigam et tri- gam et quadrigam inuenimus. Suetoni' in Libe. Cui vnus bige adiectione honorari passus est. Pa- pin' in The. Rouferū gelida tenuauerat acra biga.

Bly. lib. xi. Nullis eoz penne reuiscit auulle nul
 lu cui aculeus i alio bipenne e: qbulda penaru tutelg
 crulla supenit vt scarabais qm tenuio: fragiliozqz
 penna: bis negatus aculeus. Per translatione signi
 ficat quicquid vtrazqz parte acutam habet. Tñ z pro
 securi sepe numero ponitur.

Biremes: naues q habent duoz remoz ordines: quas
 stat Erithreos pmos fecisse. T rimes Amocles
 cointhus. Quadrimes cartagincies Dnerari
 am hippius tyrius inuenit.

Birota genus vehiculz duas rotas habentis.

Bisextus: quasi bis sextus: qz duobus diebus cōtinuo
 bisexto dicim^o calēdas martias: duos videlicet dies
 pro vno computantes. Ande qui est natus bisexto
 Calendas nihil referet vt inquit Celsus vtrum pzoie
 an posteriore die natus sit: cum illud biduum p vno
 tantum die habeatur. Est autem bisextus per quat
 tuoz annos vnus dies adiectus. Licit enim per sin
 gulos annos quarta pars assis. At vbi quarto anno
 assē complerit bisextum vnum facit. Mā Laus
 Celsar ne quadrans deesse: statuit vt quarto quoqz
 anno sacerdotes dicm vnum intercalarent: idqz bise
 xtum vocauerunt.

Bisulcus qui vngulas nō solidas habet sed scissas. Itē
 quicquid in duas acies scissum est bisulcus dicitur.
 Plynus libro. i. Solidipes et bisulci sues omni ci/
 batu et radicibus aluntur: et bisulcus porcus cum in
 ceruice setas diuidit.

Biuium qd duas vias habet: sicut triuiū quadriuium.

Biuitas pe. pro. Vidua q duas vitas habuit: alterā
 cōiugalē/ celibē alterā. Car. Ad Biuitatem venio.

Bilbilis oppidū Hispanie: a quo Barta. poeta ori
 ginē duxit sic dictū a bilbili. ppinguo fluuio.

Biblois factum est a similitudine soni: qui fit in vase.
 Heuuis. Biblit amphora.

Bilia vroz: Dullī Romani qui primus Romę nauali
 certamine triūphauit: tante pudicitie fuit vt illo quo
 qz seculo pro exemplo fuerit quo impudicitia mon/
 strum erat non vitium.

Bilis atra melancholia dicitur. Et est humor qui i sol
 ticulo sellis est: et pro sui conditione hominem trans/
 mutat. Et hęc insaniam facit. Nau. in Am. Delirat
 vroz atra bili percita est. Læganatur albo veratro
 quod dicitur Hellebokus. Est etiam bilis citrina vi
 tellina rubens z prasina. Est et bilis quam greci cho
 leram dicūt. Heuuis Bilem mihi nuper exerauit.
 Quoniā autē anim^o quādoqz corporis inclinationē
 sequitur ad mores iracundiamqz et indignationem
 transferunt. Ply. lib. xi. Hinc z in mores crimē bilis
 nomine adeo magnū est in hac parte virus cū se fun
 dit in animū et hominem.

Biliosus qui bile laborat. Cor. Aut liuidū aut biliosū.
 Idē. Sputū etiā biliosum aut purulentū.

Bilutes veteres dixerūt bestias similes quasi belutos.

Bisalte populi scythici de quib^o Virg. lib. ii. Georg.

Bisalte quo more solent acerqz gelonus: Lum fugit in
 rhodopen aut in deserta gerarum.

Bion bo: ystentes philosoph^o fuit z sophista callidus:
 qui philosophiā vario oratiōis flore vestiuit. Fuere
 z alij biones nouē vt testat Laerti^o Ferē hic diuise
 ad eum qui fundos suos ingluuie vorauerat: Terra
 amphiarā abob: buit: sed terram tu.

Bison tis. animal deforme proliptate iubarum z reli/
 quo corpore sed ferū cerui figura media fronte inter
 aures vnum cornū habens. Parti. Illi celsit atrop
 bubalus atqz bison.

Bistonis penul. cor. ciuitas z stagnū in thracia abderg
 vbi. ppinguū: a quo thracia bistoniam dicitur est. Tñ
 bistonius a. um. z bistonie a. um. qd thracē significat
 sicut ab Jonia Zoni^o z Zonicus. Qui. fessaqz bilio

Blyni. In summo mausoleo ē quadriga marmorea
 quam fecit pythis. Bigas pūmū iunxerunt pbyygh.
 Quadrigas ericonus.

Bigenera animalia ex diuerso genere nata vt Leopar
 dus ex leone z panthera.

Biberes dicit qui duas hereditates psecutus est.

Bilanz cis. quod duas habet lances.

Bilibus duarum librarum.

Bilinguis q duas habet linguas: hoc ē: qui modo vñū
 mō aliud loquit: vñ qui aliud dicit z aliud retinet. Et
 qñqz accipit pro fallaci. Hoc vñū ad mentē referen
 do et qui diffuse varia loquitur.

Bimestris duos menses habens: aut duos annos a lu
 na cōputatos. Dor. lib. Car. Et porco bimestri Cū
 famulis operū solut. Sic trimestris quadrimestris
 quinqmestris. Ply. Lastrari agnos nisi quinqme/
 stres prematurū existimant.

Bimus trimus quadrimus quintus. Tñ bimatus tri/
 matus quadrimatus quintatus p spacio duozū triū
 quatuoz aut quinqz annoz. Ply. Alta feminis quin
 decim annis longissima: marib^o vrgenti robur in qui
 matu. Sue. in Aug. Quadrimus parē amissit.

Bimulus penul. correpta. qui in bimatu est: hoc est qui
 duos annos etatis habet.

Bina fuis Seruius doceat de his tantū dici que sunt
 pluralis numeri: duo que sunt singulari: vt dicamus
 binas litteras: duas epistolas. Inuenit tñ bina iūgi
 cum his que singulariter declinant. Cicero. A Hario
 Reliquę sunt venationes bing per dies quinqz ma
 gnificę. Idem. binos tabellarios inquit Ply. lib. xi.
 Ergo in vtrazqz gente bina laudau genera terrenū et
 facticiū. Est autē binus a. um. idem quod duo. Sicut.
 Ad binum milliū nēro saucis vtrinuz factus. Inde
 fit Combino as. penulti. pducta.

Binomius dicit qui geminum habet nomē: vt Julius
 Celsar. Numā Pompilius.

Biorhanatos greca dicitio ex sic violētia z θάρατο
 mors id ē violenter mortuus: vt est qui ferro vel alia
 vi interficitur z non sua. i. naturā morte morit: que
 naturaliter contingit. Et mors ipsa biorhanata dicit
 que per vim inferitur. De qua intellexit Virgilius cū
 dixit: Nam quia nec fato moriturus: biorhanata
 Sed misera ante diē. Ambro. de diuo Biorhanato.
 Miser vt tu viuere stude z noli biorhanatos fieri si
 cut et frater Seruastus. Hinc biorhanati viri z bio
 rhanate femine: qui violēta morte pereunt z biorha
 nata mors. scribit Lampri. predictū fuisse Helio ga/
 bato ipsum biorhanatū futurum: hoc est q violenta
 morte erat morturus. Idem. Si luna inquit appli
 cuerit se Saturno deficiēs lumine faciet matres bio
 rhanatas interire. Seruius ait: Biorhanataz anias
 non recipi in originem suam.

Biocrestas id est vite vitilla.

Bipalium: instrumentū ad fodiendum. Car. Si locus
 humectus sit ibi cacumina populozū serūda: z arun
 dinetum. Id prius bipalio vorrito ibi oculos arun
 dinis pedes ternos aliū ab alio seri aptā esse vtraz
 eandem fere culturam.

Bipara. penul. correpta que bis peperit.

Bipatens penul. corre. quod ex vtrazqz parte aperitur.

Bipertio: in duas partes diuido: a quo bipertitum et
 aduerbium bipertito.

Bipes qd habet duos pedes. A quo bipedalis: et Bi
 pedanus a. um. Columel. Frumentis autem sat erit
 si eque bona suberit bipedana hum^o. Bipedaneus.
 a. um. Columel. lib. v. Lenissimē fieri scrobes adie
 cto dodrante sup altitudinē bipedaneam.

Bipennis a penna deriuatur. Ideo femi. Virg. vero
 loco adiectiui vsus ē lib. xi. ferro sonat alta bipenni.
 Fraxinus: proprie significat quod est duarū penarū.

gia membra lauabis aqua. Similiter Biston. Unde thraces teste Solino bistonos dicunt. Idē. Tuta tñ bello bistonis ora fuit. Sunt qui veline z stagnum et puincia a bistone rege nomen accepisse.

Bitayas cū y. greca genē in thracia esse cōmemorant quorum auctor bityos fuit Darris et Sere forozis Rhesi filius. Bitias vero sine b. et i. latino fuit vn^o ex carthaginensū principibus.

Bitia Pharaonis filia: que Dosen adopravit.

Bitynia regio minoris Aſie: aduersa thracie z proxi- ma troadi: que vt Solinus scribit z Ser. Pnum bebycia: postea mygdonia: deinde a bityno bity- nia dicta fuit. Hec enā auctore Eusebio pontus est dicta. In bitynia libyssa est vbi Annibal sepultus est. Sunt qui scribant Thynos populos transisse ex Europa a quibus bityni dicunt z bitynia. Clau. Thini thraces arant: que nūc bitynia fertur. Hinc Bitynus a. um. pe. pro. et bitynicus a. um. June. Hec et capadoces faciūt: equites bityni. Har. Nam te rem factam bitynice credis habere. Et bi- thynia fuerit viri in disciplinis memorabiles: geno- crates philolophus z Dionysius dialecticus: z hi- parchus et theodosius et filij eius mathematici: et Cleophanes orator et Dirlea et Asclepiades me- dicus prouentis z Dion.

Bitynium ciuitas in bitynia a quo bityniate et bi- thynientes populi dicti sunt.

Bitumen penul. pro. genus crete quod si quādo accen- dit extingui nō potest z de natura sulphuris est. Di- citur fieri ex fulmine. Unde iuxta babyloniam quia frequentia cadunt fulmina: ba re lacus abūdar adeo vt inde fabricasse muros semiramis dicat. Hoc et Hippaltus dicitur.

Bitumino as. bitumine linio. Amb. lib. Vera. Fac tibi arcam ex lignis quadratis nidos facies in arca et bi- tuminabis eā intus z foris bitumine.

B Ante Z

Blatta: vermīs qui aluaria ledit: a βλαττω noceo. Colu. lib. r. appellat lucifugas blattas. Har. tamē posuit pro verme libros z vestes rodente vt in ben- decasyllabo. Constrictas nisi das mihi libellos ad- mittam tineas: truceſq; blattas. Hora. in Ser. Tñ octaginta annos natus cui stragula veſt. Blattariū ac tinearum epule purreſcat in arca. Blatta etiā po- nitur pro purpura. Sidonius in panegyrico Don- tus castroza blattam tyros era corinthus. Blattam recentiores scriptores vermiculū bombycem inuelle- runt cuius terti vestes serice cōſcicerentur. Unde blattea veſtis z blattea paludamentū apud Lampri- diū Capitolinūq; pro serica z preciosa: vel vt Paul. Egi. pro purpura: qm̄ indicū conchiliū vulgo blatta dicitur. Sic Lassiōdo. in epistolis pro purpureo ce- pit. Chameleon in quibus modo prasina modo cya- nea modo blattea varietate se cōmutat. Eutropius scribit: Heronē solitū piscari rete blatteis fumbus annexo. Cū ab Orosio dicat purpureis: a q̄ colore blatta frumentū qd̄ rubicūdā sitementi accōmoda- tius in purpuram declinās.

Blatteus a. um. accipit pro purpureo. Lassiō. in epist. de Chameleonte. Colores suos multifaria qualitate cōmutat: modo veneta: modo blattea: mō prasina: mō cyanea. Eutropius. Hero inuitata luxuria fuit vt qui expleo Laliogulū frigidis z calidis lauare vt- quentis hamis aureis argenteisq; piscare: que blat- teis fumb^o extrahēbant. Quos Suetō. et Orosius interpretāt purpureos. Ille piscatus inqt̄ est rete aurato purpura coccoq; fumb^o neriis. Orosi Lupu- rig inquit tam effrenatē fuit Hero vt rebus aureis piscare: que purpureis fumb^o extrahēbant.

Blaspholudis: mollis: delicatus: lasciu^o: qui nescit res discernere: et qui se inaniter iactat.

Blasphonia pe. cor. q̄ detrimentū απο του βλα- ττω noceo z γογοσ fetus cū apes morbo ignauia aut in fecunditate naturali fetū nō peragūt.

Blatio is. et blatero as. veteres dicebant pro inēdite z inaniter loqui: vt sūt qui extra propostū loquunt: vel verba immoderata emittunt. Hel. lib. j. Sauro- rinū ego au diui dicere versus istos Euripidis nō de- bis tantū factos accipi debere qui impia atq; illicitā dicerent: sed vel maxime de hominibus quoq; posse dici stulta z immodica blatterantibus: quorū lingua tam prodiga infrenisq; sit: vt fluat semp z estuet col- luuioe verborum teterrima. Et paulo post. Hec mi- nus insigniter veteres quoq; nostri hoc gen^o homi- nes in verba proiectos locutulos z blaterones et linguaces dixerunt. Plau. in Am. Qui malū intelli- gere quisq; potis est: ita nugas blatis. Idem. Abi ta- es: que blaterauiſti iam vicinis omnibus me meq; filie daturū dotem. Sunt autē facticia verba a Camelo- rum voce tracta: qui cū voce edunt blaterare dicunt. Quidā tñ a greco deducūt apud quos βλατ̄ q̄ qui se inaniter iactat z blatia iactatio. Quas propter. li- terā addētes blacteronē z blacterare existimāt scri- bendū. Qui. de Philo. pduy. Blatterat hinc arica z pia balat ouis. Hora. in Ser. sine c. z prima core- pra. Audī cū magno blateras clamore furisq;.

Blesus qui in sermone tardus est a blatero. Vel qui in p̄nūciatione aliquā excludit literā. Sunt em̄ multi qui nō possunt proferre quāsdā literas. Quidā p̄ paralytico accipiūt. Unde Iuue. pro titubante posu- it: et blesis atq; mero titubantib^o.

Blandiri est blanditias dicere: adulari: assentari: et p̄ti- ner ad omēs sensus: et nōnunq; ad animū. Quintil. Blandiar paulisp̄ calamitatib^o meis. Hui^o cōpositū est Blandioz. Colu. lib. ij. Sed ne hec tñ aliena est agricole captantis viciūq; voluptates acquirere qui- bus solitudines ruris oblandian^o.

Blanditia e. et blanditiarum. adulatio popularitas.

Plaut. in bac. Cūcus merus vestra est blanditia.

Blandicus pe core. qui blandit: a quo blandiculus: et blandicellus dimi. Cū blandicella p̄ba legimus.

Blandidicus: qui blande loquitur. Plau. Hunc mihi blandidicus es: heri in tergo meo tris facile cozius cōriuiſti bubulos.

Blasphemo as. pen. pro. greccū est: et significat execro: maledico: et verbis calānia infero ac dignitati bono- riq; alterius derogo. Blasphemia maledicentia et greccū est βλασφημοσ.

Blenu^o populi ap̄bicanī sine capitibus: habētes in po- croze vultū vt lib. j. auctor est Pomponius.

Blit^o duplicato T. scribit. Suidas. βλιττωσ ελωσ βοτρυνοσ. Herba satina beta iners: ac sine sapore. Unde bliteus a. um. qd̄ est inutile ac nullius precū. Plau. Blitrea meretrix a greco dicit qd̄ est blay stu- pidus. Dicit et blittus p̄ herba. Dalla. lib. iij. Blit- tus scriſt solo qualecūq; sed culto.

B Ante O

Boa: et boua vtroq; modo dicit serpentis genus: vel p̄rimo bubuli lactis succo alati: vel q̄ instar bouis turgeat: seu a voce bouis. Castar aut omēs regiones in quibus habitat. In cui^o vtero tpe Claudij imp̄- ratoris integer infans inuctus est cū esset occisa. Est etiā boua morbi genus cū corpora papularū multu- tudine rubent ad similitudinē corū qui. boa serpente icci turgeſcūt. Vel a simo bubulo cuius litu maxime tollit. Plu. Ebuli folia cōtrita et e veteri vino impo- sita boam sanant. i. rubentes papulas. Boalia que z bupetiq; dicunt ludi boni grecia instituit.